

[Glistrup]

noget som helst i forbindelse med denne seance her i dag.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg skal afstå fra at blande mig i den spændende debat, der har været om forskningsprincipper i almindelighed og forskning på socialforskningsinstituttet i særdeleshed, men for at der ikke skal være nogen tvivl om regeringens holdning, vil jeg dog godt citere afslutningen på den pressemeddelelse, som jeg udsendte den 14. januar i år, da aftalen med T. Bak-Jensen var indgået om den undersøgelse, der har været diskuteret så meget her i dag. Der står i meddelelsen:

»Undersøgelsen skal tage hensyn til et kreativt og udviklingsdygtigt forskningsinstituts forudsætninger, herunder ajourføring og videreudvikling af teorier og metoder og tilvejebringelse af indsigt i de sociale processer, som er nødvendige for at bidrage til de ovennævnte opgaver for offentlige myndigheder.

Det forudsættes, at socialforskningsinstituttet opretholdes som selvstændig forskningsinstitution.«

Det er ikke mindst det sidste, der er vigtigt, og som jeg bare for en ordens skyld vil gøre gældende på regeringens vegne.

Man kan naturligvis altid diskutere, hvorvidt man skal have forskning eller ej, også på et område som det sociale. Men når man tager i betragtning, at der er tale om et budget på det sociale område for stat, amter og kommuner på ca. 80 mia kr. – eller ca. 1/3 af det offentliges samlede udgifter – så ville jeg føle det uansvarligt, hvis ikke vi fik et fornuftigt undersøgelses- og forskningsmateriale i almindelighed, både til at bedømme resultatet af ting, der er gennemført, og til at pege ud i fremtiden.

Det, som vi har været utilfredse med fra regeringens side, er, at vi måske ikke har følt, at der kom materiale nok til den mere aktuelle situation, det, som vi kalder 1980ernes situation. Det er derfor, vi har igangsat en undersøgelse. Som jeg sagde i mit første svar til forslagsstillerne, finder jeg ikke nogen grund til at gå ind i en nærmere drøftelse af disse ting, før vi kender resultaterne af denne undersøgelse.

Når hr. Tinning spørger: hvad er det egentlig, hr. T. Bak-Jensen skal lave? så vil jeg da godt svare endnu en gang. Det frem-

går i øvrigt også af den pressemeddelelse, som er udsendt den 14. januar i år, men det kan måske være meget sundt af hensyn til debatten her i dag at præcisere endnu en gang det, som er målsætningen for den undersøgelse, der er gennemført.

Man skal se på socialforskningsrådets funktionsevne og mulighed, direktørens og forskningsledernes faglige og tidsmæssige styring af forskningsarbejdet i instituttet, tilrettelæggelsen i øvrigt af arbejdet i instituttet, herunder samarbejdet mellem forskningsgrupperne, medarbejderrekrutteringen, den eksterne finansierings fordele og ulemper, mulighederne for ved ændret udformning af forskningsprojekterne samt kortere tidsfrister at gøre forskningsresultaterne mere anvendelige for de offentlige myndigheder, mulighederne for i højere grad at kunne bistå centraladministrationen ved udarbejdelse af notater m.v. samt kontakten med offentlige myndigheder om løsning af forskningsopgaver.

Der er altså ikke noget, som her lægger op til en indsnævring af selve forskningsprincipperne, men der er til gengæld tale om at prøve at nå frem til i højere grad at kunne udnytte materialet fra socialforskningsinstituttet, således at vi har det bedst mulige grundlag for de politiske beslutninger, der træffes her i huset. Det må for mig at se være noget ganske afgørende.

Naturligvis kan ethvert folketingsmedlem finde rapporter fra socialforskningsinstituttet, som støder imod hans eller hendes politiske opfattelse, anderledes kan det nok ikke være. Men jeg synes også, det skal understreges her i dag, at der er kommet – og det gælder de fleste – et meget stort antal rapporter, som har givet et godt billede af situationen, og som er et væsentligt værktøj for de socialpolitiske beslutningsprocesser. Det er ikke bare et spørgsmål om rapporter, der bliver sendt og uddelt.

Her i meddelelsescentralen er der jo også masser af rapporter, som går til kommissioner, der har været nedsat gennem årene, og hvor man får analysemateriale, tal osv. som grundlag for kommissionsmedlemmernes behandling af et givet kommissorium. Nok kan der være rapporter – det er der også for mit eget vedkommende, det er ikke nogen hemmelighed – hvorom man kan sige, at det synes man måske ikke var særlig hensigtsmæs-